

SEGONA ACTIVITAT D'AVALUACIÓ CONTINUADA

"CONCEPTES BÀSICS DE LA PERSONALITAT"

Gemma Pérez Moliner (Aula 1)

Per la següent pràctica realitzarem la descripció de la **personalitat** d'un individu (que podem definir com l'organització fixa i duradora del caràcter, del temperament, del intel·lecte i del cos d'un home¹. És a dir, un conjunt d'atributs cognitius, conatius, emocionals i biofísics); farem aquesta descripció en base als fets públics que puguem observar, a partir d'aquests fets empírics, podrem descriure els diferents constructes que formen la personalitat d'aquest individu.

En psicologia de la personalitat podem distingir tres tipus de constructes psicològics que ens ajudaran a explicar la conducta del subjecte en particular:

- els **processos** que pretenen descriure i explicar el conjunt d'operacions mentals –cognitives o emocionals, per tant no observables- per les quals el subjecte o organisme transforma els estímuls o informació rebuda en respostes determinades –per tant observables, com la memòria, la percepció-,
- les **disposicions** o tendències persistents del subjecte a actuar d'una manera determinada, i que fan referència als atributs dels individus. Es postulen a partir de l'observació de les diferències individuals del comportament dels individus davant situacions similars -actituds, motius, trets, capacitats-.
- i els **estats**, que corresponen a situacions transitòries en el temps, que sorgeixen a causa de les situacions i que són modificades per les disposicions de l'individu -dels seus atributs-; són fenòmens poc duradors –de més durada i menys intensitat que una reacció emocional i de menys durada i més intensitat que un tret- però que tenen efectes determinants sobre la conducta dels subjectes -alegria, por, ràbia, amor odi-.

Pretenem descriure la personalitat de l'individu en base a quatre aspectes o **disposicions**:

- la **constitució** ó atributs biofísics que fan referència a la variabilitat biològica de l'individu, al funcionament biològic i a la complexió física o conformació general del cos.
- el **temperament** ó atributs conatius, que és refereixen a l'expressió afectiva del subjecte. El temperament és el conjunt de trets que fan referència a les característiques emocionals del subjecte.
- el **caràcter** ó atributs emocionals com les actituds, creences i hàbits socials. El caràcter és el conjunt d'**hàbits** (les conductes observables del subjecte i que són conseqüència dels trets, que són concretes, habituals i consistents; barreja dels valors, sentiments i actituds) adquirits per l'individu i que diferencien un subjecte d'un altre.
- i les **aptituds** o atributs cognitius referits al rendiment de l'individu. La aptitud és el tret que indica la potencialitat dels objectes o les persones per realitzar alguna cosa, amb un cert grau d'estabilitat i consistència. Mentre que les aptituds expressen aquesta potencialitat de manera específica, les **capacitats** o disposicions cognitives ho fan d'una manera més general.

El desenvolupament, mitjançant la pràctica, de les capacitats o aptituds implanta en el subjecte les **habilitats** o destreses.

La **intel·ligència** fa referència a un conjunt d'aptituds o capacitats que afecten el rendiment cognitiu del subjecte. La base d'aquesta intel·ligència són els processos cognitius i la seva

¹ Segons Eysenck

funció consisteix a crear informació nova a partir d'elements dispersos i informacions provenint de la percepció present o passada.

Cada un d'aquests aspectes es defineix per un conjunt de trets; els **trets** son disposicions relativament amplies i temporalment estables que inclinen al subjecte cap a determinats models de conducta que es mantenen en diverses situacions (precisament l'**estabilitat** de la conducta fa referència a que els individus mostren conductes típiques que es poden observar al llarg de la seva vida sota les mateixes situacions, i la **consistència** a que aquestes conductes típiques han d'aparèixer en qualsevol situació en la que es trobi l'individu). Els trets predisposen a realitzar un tipus de conducta no específica, que es mostra en gran varietat de situacions i que és constant en el temps. Depenent dels trets que es defineixin, podrem definir el tipus al que pertany l'individu; els **tipus** son definicions amplies i generals constituïdes per conjunts de trets, mentre que els **estats**, com hem vist abans, són l'efecte de les situacions sobre els trets.

Descripció de la Personalitat del subjecte:

La constitució

Es tracta d'un tipus baix, d'una alçada d'uns deu centímetres inferior a la mitjana; és corpulent i ventrut, s'aprecia un desenvolupament excessiu de la cavitat abdominal així com acumulació de greix al tronc i extremitats inferiors. Té el coll curt i la cara rodona; els trets facials que sobresurten son uns pòmuls prominents, sense que es destaquin els ossos; ulls molt expressius, grans i negres amb pestanyes llargues i llavis prims. És un individu d'una edat mitjana, s'aprecia pèrdua de cabell i dificultats motores.²

El temperament

Pel que fa a les característiques emocionals de la conducta del subjecte, aquest es un tipus sociable, tranquil, pacífic, assossegat i flegmàtic. No s'aprecien en cap moment tendències impulsives ni agressives. Es tracta d'un individu alegre, amb tendència a somriure i a parlar, és molt comunicatiu i gens inhibit a l'hora d'establir relacions amb qualsevol. No és un tipus audaç, però tampoc és espantadís, conserva un equilibri entre aquests dos trets.

És sensible i compassiu, amb tendència a l'altruisme.

El caràcter

És un individu modest, humil i senzill; en la seva relació amb els altres és honest, lleial i respectuós, tant amb les persones com amb els pensaments. És generós i desinteressat, i una de les seves característiques més evidents és la tolerància i la capacitat per assimilar tot tipus de creences i opinions.

Les aptituds

A través de l'exteriorització que fa dels seus processos mentals, se l'observa mentalment actiu i àgil en el pensament. És llest i demostra una gran fluïdesa i comprensió verbal.

És original i creatiu en diverses situacions que se li plantegen. Així mateix, observem una capacitat extraordinària per recuperar informació de la seva memòria que l'ajuda a obtenir un aprofitament més gran del seu entorn.

² Aquest tipus concret, basat en la constitució física de l'individu, va ser anomenat per Kretschmer com a tipus Pícnic i per Sheldon com a tipus Endomorf.